

**ESPURNES
BARROQUES**

MÚSICA I
EXPERIÈNCIES
AL TERRITORI
BARROC

Dreaming Pink

JOEL FREDERIKSEN I ENSEMBLE PHOENIX

Diumenge 10 de maig del 2026, 11h.

Església de Santa Magdalena Vergós Guerrejat
ESTARÀS (SEGARRA)

Valora'ns

Escaneja aquest codi QR i valora els concerts
d'Espurnes Barroques 2026:

LA TEVA OPINIÓ ENS
AJUDA A MILLORAR.

GRÀCIES!

Espurnes Barroques és membre de:

fest **clásica**

JM Catalunya

Coordinadora
Catalana de Fundacions

Programa

John Dowland (c.1563-1626)

A Fancy (Cosens lute book - MS Add.3056) –instrumental–

Time stands still (*The Third and Last Booke of Songs or Ayres*, 1603)*

Nick Drake (1948-1974)

Time has told me (*Five Leaves Left*, 1969)*

Hanging on a star (*Time of No Reply*, última sessió, febrer 1974)

Joel Frederiksen (1959)

Comet - A song for Tim

John Dowland

Come heavy sleep (*The First Booke of Songs*, 1597)

Orlando Sleepeth (Matthew Holmes Lute Book, Ms. Dd.2.11) –instrumental–

From silent night (*A Pilgrimes Solace*, 1612)

In darkness let me dwell (*A Musicall Banquet*, 1610)

Gregorià / Joel Frederiksen

Requiem aeternam

Nick Drake

Pink Moon (*Pink Moon*, 1972)*

Horn (*Pink Moon*, 1972)* –instrumental–

Francis Pilkington (c. 1565-1638)

Rest Sweet Nymphs (*The First Booke of Songs or Ayres*, 1605)

Robert Johnson (c. 1583-1633)

Orpheus I am (John Fletcher, *The Mad Lover*, 1617)

John Dowland

Sleep wayward thoughts (*The First Booke of Songs*, 1597)

Joel Frederiksen (1959)

What Caroline said

Thomas Campion (1567-1620)

Never Weather-beaten Saile (*Two Bookes of Ayres - The First Book, 1612*)*

Nick Drake

From the morning (*Pink Moon, 1972*)*

John Dowland

A Fancy (Cosens lute book - MS Add.3056)* —instrumental—

* Arranjaments de Joel Frederiksen

Durada aproximada: 80' sense pausa

Notes al programa

Acompanyeu-nos fins a l'univers dels somnis. Deixem enrere la consciència i la percepció tal com les coneixem, i submergim-nos en un espai en el qual les coordenades habituals —el temps, l'espai i el propi jo— es dilueixen i prenen formes, colors, aromes i sons totalment desconeguts, alhora que extremadament familiars. Embolcallem-nos amb la foscor i habitem l'espai límit en el qual les ombres ens guien i es produeix la transformació de l'ésser.

Joel Frederiksen serà el nostre Orfeu en una cerimònia on el temps s'atura i, alhora, revela el seu pas. Mitjancer entre les veus del passat i del present, crearà un diàleg atemporal que suspèn la distància entre el Renaixement i l'actualitat. Les paraules de John Dowland i Nick Drake, i també les seves pròpies, traçaran una continuïtat emocional i onírica que no avança ni evoluciona, sinó que es dilata: un espai on el temps resta immòbil ("Time stands still") i, alhora, esdevé consciència íntima del seu propi transcórrer ("Time has told me").

El món dels somnis és un espai fronterer que delimita possibilitats. Quines són i com es materialitzen en la nostra ànima són dos dels eixos vertebradors de l'edició d'enguany del festival Espurnes Barroques, en la qual Joel Frederiksen ens introdueix. Si per Dowland el son és quasi una metàfora de la mort —un abandonament pesant i inexorable ("Come heavy sleep", "In darkness let me dwell")—, i també un espai inquiet, travessat per pensaments errants ("Sleep wayward thoughts"), en el repertori gregorià no hi ha dubte que aquest trànsit ens condueix al repòs etern ("Requiem aeternam"), mentre que en Nick Drake el somni es torna ambigu, fràgil i íntim: una aparició que s'insinua i s'escapa ("Pink Moon"), o una suspensió delicada entre vetlla i consciència ("From the morning").

El somni ideal és un espai de projecció i desig, de realització i assoliment de fites. Un entorn aparentment serè que construeixen cançons com "Rest sweet nymphs" de Francis Pilkington o "Sleep wayward thoughts" de John Dowland, en les quals el repòs es presenta com una promesa.

Però aquesta idealització tintada de rosa es pot transformar, en un instant, en premonició, distorsió, fum i foscor: la lluminositat de “From the morning”, que ja conté en ella mateixa la promesa d’una nit inevitable; la memòria amb la qual Frederiksen transforma l’experiència en relat a “What Caroline said”; el buit que genera l’absència de resposta de “Hanging on a star”; o la nit com a espai de lament i de consciència del dolor de “From silent night”.

El somni transforma la nostra percepció, però no ens garanteix el consol. En aquest territori incert, travessar el llindar no és un gest innocent. Tal com ens recorda Robert Johnson a través d’Orfeu, una sola mirada pot significar la pèrdua definitiva i el retorn de la foscor (“Orpheus I am”). Una foscor que es manifesta davant nostre com a matèria sonora i simbòlica: no és només absència de llum, sinó també un espai habitable (“In darkness let me dwell”) en el qual es produeix la transformació.

I si parlem de transformació, segurament no hi ha cap gest tan poderós com el de l’amor, que emergeix en el programa com a força creadora, però també destructora. En l’univers de John Dowland, l’amor es presenta com un ideal elevat, però inseparable del dolor: un desig que turmenta i que sovint es resol en lament (“Time stands still”, “Sleep wayward thoughts”). En canvi, en les cançons de Nick Drake es mostra fràgil, esquiú i gairebé inaprehensible, una presència que no acaba de concretar-se (“Time has told me”, “Hanging on a star”). Entre aquests dos pols, el mite d’Orfeu introdueix una dimensió radical: la d’un amor que s’atreveix a travessar la mort, però que fracassa en el moment decisiu i es converteix en pèrdua definitiva.

Potser és en aquest espai ambigu on el concert troba el seu sentit més profund: no com a relat tancat, sinó com a experiència oberta que cadascú travessa des del seu propi lloc. Amor, transformació, consol, incertesa, desig, repòs, promesa i lament són les coordenades d’un concert i d’un festival que ens vol ben desperts per poder gaudir dels somnis amb plenitud. Uns somnis capritxosos, sense amo ni mestressa, que ens obliguen a sortir de la realitat i la consciència i que, si els sabem escoltar amb atenció, poden revelar-nos més veritats que no pas fantasies.

Miquel Gené
Musicòleg

Time stands still *when I look at your face,*
Stand still and gaze for minutes,
[hours and years, to her give place:
All other things shall change
[but she remains the same,
Till heavens changed have their course
[and time hath lost his name.
Cupid doth hover up and down
[blinded with her fair eyes,
And fortune captive at her feet
[contem'd and conquered lies.

When fortune, love,
[and time it rolls on
Her with my fortunes, love, and time,
[I honour will alone,
If bloudlesse envie say,
[dutie hath no desert.
Dutie replies that envie knows
[her selfe his faithfull heart,
My setled vowes and spotless
[faith no fortune can remove,
Courage shall shew my inward faith,
[and faith shall trie my love.

Time has told me
You're a rare, rare find
A troubled cure
For a troubled mind

And time has told me
Not to ask for more
For someday our Ocean
Will find its shore

So I'll leave the ways that are making me be
What I really don't want to be
Leave the ways that are making me love
What I really don't want to love

Time has told me
You came with the dawn
A soul with no footprint
A rose with no thorn

El temps s'atura *quan contemplo el teu rostre,*
s'atura, i resto absort minuts,
[hores i anys, per fer-li lloc:
totes les coses mudaran,
[però ella romandrà igual,
fins que els cels canviïn el seu curs
[i el temps perdi el seu nom.
Cupido plana amunt i avall,
[encegat pels seus bells ulls,
i la Fortuna, captiva als seus peus,
[jeu menyspreada i vençuda.

Quan la fortuna, l'amor i el temps
[avancen sense aturall,
a ella, amb ma fortuna, amor i temps,
[honoraré tot sol;
si l'enveja exsangüe gosa dir
[que el deure no té mèrit,
el deure respon que l'enveja
[coneix son cor fidel;
als meus vots fermes i a la fe immaculada
[cap fortuna els mourà,
el coratge mostrarà la meva fe interior,
[i la fe posarà a prova el meu amor.

El temps m'ha dit
que ets una troballa rara, ben rara,
un remei turmentat
per a una ment turmentada.

I el temps m'ha dit
que no demani res més,
que un dia el nostre oceà
trobarà la seva riba.

Així deixaré els camins que em fan ser
allò que en realitat no vull ser,
deixaré els camins que em fan estimar
allò que en realitat no vull estimar.

El temps m'ha dit
que vas arribar amb l'alba,
una ànima sense petja,
una rosa sense espina.

Your tears they tell me
There's really no way
Of ending your troubles
With things you can say

And time will tell you
To stay by my side
To keep on trying
'til there's no more to hide

So leave the ways that are making you be
What you really don't want to be
Leave the ways that are making you love
What you really don't want to love

Les teves llàgrimes em diuen
que no hi ha cap manera
de posar fi als teus neguits
amb paraules que puguis dir.

I el temps et dirà
que et quedis amb mi,
que persisteixis
fins que no quedi res per amagar.

Així, deixa els camins que et fan ser
allò que en realitat no vols ser,
deixa els camins que et fan estimar
allò que en realitat no vols estimar.

**Consulta la resta de textos
escanejant el codi QR**

Fitxa artística i biografies

Ensemble Phoenix Munich

Lucine Musaelian, *viola da gamba i veu*

Emma-Lisa Roux, *llaüt i veu*

Joel Frederiksen, *llaüt, veu i direcció*

ENSEMBLE PHOENIX MUNICH

Fundat el 2002 per Joel Frederiksen, l'Ensemble Phoenix Munich (EPM), guardonat amb el premi ECHO Klassik, gaudeix de reconeixement internacional pels seus programes imaginatius i la seva sonoritat distintiva. El conjunt actua regularment en importants festivals d'Europa i d'Amèrica del Nord, entre els quals el Flanders Festival, les Festwochen der Alten Musik d'Innsbruck, el Festival Internacional de Arte Sacro de Madrid, el Festival de Primavera de Praga i les Schwetzingen SWR Festspiele, a més d'oferir concerts a Alemanya, Suïssa, Itàlia, la República Txeca, el Canadà i els Estats Units.

Des del 2007, l'EPM dirigeix la seva pròpia sèrie de concerts a Munic, *Between Mars and Venus*, al Museu Nacional Bavarès. El seu repertori se centra en la música del Renaixement i del primer Barroc, i s'estén cap al cant medieval, les tradicions musicals de l'Amèrica primerenca i projectes acuradament concebuts que inclouen repertori modern i nous encàrrecs.

El director artístic Joel Frederiksen és conegut per programes de gran coherència conceptual, basats en un estudi detallat de les fonts originals. Les interpretacions es duen a terme amb instruments d'època o rèpliques històricament informades i es basen en facsímils de materials originals, en diàleg estret amb la recerca actual sobre la interpretació històricament informada.

L'Ensemble Phoenix Munich ha publicat deu enregistraments als segells *Harmonia Mundi France* i *SONY/Deutsche Harmonia Mundi*. Entre els seus llançaments més recents hi ha *A Day with Suzanne - A Tribute to Leonard Cohen* (2023; llista d'èxits de *Der Spiegel*, nominació als Opus Klassik) i *Walther von der Vogelweide - Courty Song of the Middle Ages*.

JOEL FREDERIKSEN

Joel Frederiksen és un baix i llaütista nord-americà establert a Munich (Alemanya), la trajectòria del qual abasta des d'aparicions com a solista amb destacats conjunts de música antiga fins a projectes íntims de cançó amb autoacompanyament.

Sol·licitat internacionalment com a baix solista, ha actuat com a artista convidat amb conjunts com Vox Luminis, la Netherlands Bach Society, la Freiburg Baroque Orchestra o la Boston Camerata.

Com a cantant i llaütista, és director artístic de l'Ensemble Phoenix Munich, fundat el 2002, amb el qual fa gires internacionals, grava extensament per a segells destacats i programa el cicle de concerts de llarga trajectòria *Between Mars and Venus* al Museu Nacional Bavarès. Els seus enregistraments per a *Harmonia Mundi France* i *SONY/Deutsche Harmonia Mundi* han rebut nombrosos premis internacionals, inclòs l'*ECHO Klassik Prize*.

Tast gastronòmic

Pâtisserie Sangrà - @pastisseriesangra

Celler Comalats - comalats.cat

No et perdis...

Goldberg entre ovelles

ENSEMBLE LIENZINGENAKADEMIE

17 de maig - 11h.
Cal Pauet
L'ESPUNYOLA

Els somnis d'Enees

ORQUESTRA BARROCA DE SEVILLA

17 de maig - 18:30h.
Església dels Àngels
CASSERRES

Vetlla

CIA. MAGDALENA GARZÓN I COR CEREROLS

24 de maig - 18:30h.
Cementiri Nou
IGUALADA

Fes-te amic del festival i
gaudeix dels avantatges!

www.espurnesbarroques.cat

Amb el suport de:

